

РЕШЕНИЕ

№ 6887

гр. София, 02.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6696** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от процесуален представител на директора на ТД на НАП – С., против Решение от 02.06.2020 г., постановено по НАХД № 10652/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 14^{-ти} състав. С решението Съдът е изменил издаденото от заместник-директор на ТД на НАП - С. **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № F372837/22.02.2018 г.** в санкционната му част, преквалифицирайки нарушението и намалявайки размера на имуществената санкция, наложена на [фирма] от 3 000 лв., на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. ал. 1 ЗДДС.

В жалбата са изложени съображения за неправилност на въззивното решение. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът не е представляван. Пълномощник – юрисконсулт е представил писмено становище

Ответникът, чрез адвокат оспорва жалбата и претендира възстановяване на разноски за водене на делото.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото

доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационният жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е проверил описаните в АУАН и в наказателното постановление фактически обстоятелства, приемайки за доказано извършването на вмененото нарушение, но е преценил, че санкцията следва да бъде наложена на основание чл. 185, ал. 2, изр. второ, вр. ал. 1 ЗДДС, понеже административнонаказващият орган не е установил и доказал, нарушението да е довело до неотразяване на приходи .

Въззивното решение е правилно.

Установено е по несъмнен начин, че на посочените в НП дата и място разчетеният от фискалното устройство дневен оборот, съгласно дневен финансов отчет № 0044753/06.02.2018 г. е в размер на 50, 93 лв., докато фактическата касова наличност е била в размер на 230, 91 лв. Прието е, че установената разлика представлява пари, въведени в касата, но неотразени чрез функцията „служебно въведени“, с която фискалното устройство в обекта е разполагало. Тези факти не са опровергани по време на въззивното съдебно производство. Наказващият административен орган е квалифицирал деянието като нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.20106 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, а имуществената санкция е наложена на основание чл. 185, ал. 2, изр. първо ЗДДС, в размер на 3 000 лева.

Разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. въвежда задължение за регистриране във фискалното устройство на всяка промяна в касовата наличност (начална сума, въвеждане и изваждане на пари във и извън касата), извън случаите на продажби, чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“суми“. В случая това задължение не е било изпълнено от служителите на дружеството, работещи в проверявания търговски обект. Според санкционната норма на чл. 185, ал. 2 ЗДДС, „извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Изречение второ обаче изключва приложението на ал. 2 и постановява, че „когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1“, т.е. - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. Налагането на имуществената санкция, на основание чл. 185, ал. 2, изр. първо ЗДДС означава „a priori“, да е прието, че нарушението е довело до неотразяване на приходи, но в АУАН и в НП не са посочени каквито и да било доказателства, че разликата в касовата наличност се дължи на неотразяване на приходи. Липсват констатации, дали установената разлика не се дължи на други, обективни причини. След като санкцията е наложена на основание чл. 2, чл. 185 ЗДДС, тежестта да установи и докаже, че нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредба

Н-18/13.12.20106 г. води до неотчитане на приходи от продажби, е на наказващия орган. Когато не е доказана пряка връзка между нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредбата и неотчитане на приходи, санкцията следва да бъде наложена по ал. 1 на чл. 185 ЗДДС, на основание изречение второ от ал. 2.

Предвид изхода на спора претенцията на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение се явява основателна, предвид разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ и ал. 3 ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.06.2020 г., по НАХД № 10652/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 14^{-ти} състав.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП - С. да възстанови на [фирма], ЕИК:[ЕИК] възнаграждението за адвокат, в размер на 200 лв. (двеста лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :